

Η Κλήρου είναι το μεγαλύτερο χωριό στα βορειοανατολικά μεσορεια της οροσειράς του Τροόδους. Βρίσκεται στην επαρχία Λευκωσίας, στο κέντρο της Κύπρου σε απόσταση 25 περίπου χιλιομέτρων νοτιοδυτικά της Λευκωσίας. Είναι κτισμένη πάνω σε τρεις διαδοχικούς λόφους που έχουν διεύθυνση Βορρά – Νότου. Έχει μέσο υψόμετρο 450 περίπου μέτρα πάνω από το επίπεδο της θάλασσας.

Το όνομα:

Σύμφωνα με μια εκδοχή το χωριό οφείλει την ονομασία του στον πρώτο οικιστή ή ιδιοκτήτη της περιοχής με το όνομα Κλήρος. Από τη φράση <<η περιοχή ή το κτήμα του Κλήρου>> προήλθε η ονομασία του χωριού. Κατά μια άλλη εκδοχή το χωριό οφείλει το όνομά του στο γεγονός ότι όλοι οι άρρενες κάτοικοι του χωριού, σε απροσδιόριστη εποχή, έγιναν κληρικοί για να καταπολεμήσουν, όπως πίστευαν, μια θανατηφόρα επιδημία. Παραλλαγή αυτής της εκδοχής αναφέρει ότι πολλοί κάτοικοι του χωριού γίνονταν ιερείς και μοναχοί τους οποίους ονόμαζαν γενικά κληρικούς από όπου προήλθε η ονομασία του χωριού.

Σύμφωνα με νεότερες πληροφορίες από τη Βικιπαίδεια, την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια, το όνομα «Κλήρου» εμφανίστηκε κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου στον χριστιανισμό. Γύρω στο 392 μ.Χ. η Κλήρου, μετατράπηκε σε στρατιωτική βάση και κέντρο διάδοσης του χριστιανισμού στην ευρύτερη περιοχή. Σύμφωνα με την αντιπαγανιστική νομοθεσία της εποχής, που έθεσε εκτός νόμου την Αρχαία ελληνική θρησκεία όλοι έπρεπε να πάνε να δηλώσουν χριστιανοί στους Κληρικούς, για να έχουν δικαίωμα ιδιοκτησίας γης και το δικαίωμα ιδιοκτησίας στα υπάρχοντά τους. Από την πρότασή “θα πάμε στους κληρικούς” στην κυπριακή διάλεκτο, πάμε να δούμε τους Κλήρους, δημιουργήθηκε το όνομα Κλήρου.

Το όνομα της Κλήρου ιστορικά αναφέρεται στο Χρονικό του Λεόντιου Μαχαιρά ο οποίος αναφέρει ότι το 1360 ο βασιλιάς Πέτρος ο Α΄ έστειλε δύο αντιπροσώπους του στον Πάπα, τον κύριο Ιωάννη ντε Μόρφου, κόμη ντε Ρουχά και στρατάρχη της Κύπρου και τον κύριο Θωμά ντε Μοντολίφ της Κλήρου, τον αδετούρη (γενικό ελεκτή) της Κύπρου.

Σε άλλο σημείο αναφέρει ότι το 1360 ο βασιλιάς Πέτρος ο Α΄ ετοίμασε στόλο από 200 πλοία για να εκστρατεύσει κατά της Αττάλειας. Σ' ένα από τα πλοία βρισκόταν ο γιος του Θωμά ντε Μοντολίφ της Κλήρου. Στη συνέχεια αναφέρει ότι όταν ο βασιλιάς Πέτρος ο Α΄ βρισκόταν στην Αττάλεια αντικατέστησε και το διοικητή της Αττάλειας και διόρισε τον κύριο Θωμά ντε Μοντολίφ της Κλήρου.

Το χωριό Κλήρου είναι καταγραμμένο στο χάρτη του Leonita Attar με χρονολογία 1542, με τα λατινικά γράμματα (cliru).

Η Ιστορία: (από τη Βικιπαίδεια, την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια)

Η Κλήρου ήταν αναπόσπαστο μέρος του αρχαίου βασιλείου της Ταμασσού, καθώς η περιοχή είναι διάσπαρτη με εκατοντάδες λάγκους, γαλαρίες, τόπους επεξεργασίας μετάλλου και αρχαίους τάφους. Σύμφωνα με το γεωγράφο Στράβωνα, στην Ταμασσό υπήρχαν ορυχεία αργύρου στην περιοχή Αετόβρυση και Κουλουπάδες (γεωγραφικές περιοχές της Κλήρου). Κατά τη Ρωμαϊκή εποχή, η μεταλλευτική βιομηχανία στην Κύπρο ήταν υπό τον έλεγχο Ρωμαίων αξιωματούχων (Λατινικά Procurator). Μέχρι τον 5ο αιώνα η Κλήρου δεν ήταν το χωριό που γνωρίζουμε σήμερα αλλά ένα σύνθετο άνω των 10 χωριών (μικρών οικισμών στην ευρύτερη περιοχή). Η Κλήρου ήταν το βιομηχανικό κέντρο επεξεργασίας μετάλλων στην περιοχή.

Η Παναγία του Λάγνη

Σύμφωνα με την τοπική εκδοχή του μύθου, γύρω στο (650-700 μ.Χ.) τμήμα στρατού των Αράβων, με αποστολή την κατάληψη της Πιτσιλιάς, επλήγη από σφοδρή χαλαζοθύελλα στην περιοχή Κλήρου – Φικάρδου. Ο στρατιωτικός διοικητής με μερικούς στρατιώτες αναζήτησαν καταφύγιο στο μικρό ξωκλήσι του Λάγνη. Ο αλλόθρησκος αξιωματικός δαισιθάνθηκε τη σύνδεση της καταιγίδας με την ιερότητα του χώρου και έκανε τάμα να

ανοικοδομήσει το μικρό εκκλησάκι, αν σταματήσει η τρομερή καταιγίδα, πράγμα που έγινε. Η ίδια πηγή αναφέρει πως ο στρατιωτικός αυτός, αν και μετέπειτα προήχθη σε αξιωματούχο, στο Χαλιφάτο των Ομεϋαδών, όχι μόνο επισκέυασε το εκκλησάκι, αλλά και το επισκεπτόταν συχνά.

Από όσα αναφέρονται πιο πάνω φαίνεται ότι κατά τη διάρκεια της Φραγκοκρατίας, από το 1192 έως το 1489, η Κλήρου ήταν φέουδο της οικογένειας των Μοντολίφ. Ένας από τους Μοντολίφ ο Σίμον (1294-1310) ήταν από τους ηγέτες των Ναϊτών στην Κύπρο. Το 1308 ο Πάπας διέταξε τη σύλληψη όλων των Ναϊτών στο νησί. Ο Αμάλριχος (Αμορί) πρίγκιπας της Τύρου κυβερνούσε την Κύπρο εκείνη την εποχή και είχε ανατρέψει τον αδελφό του Ερρίκο Β΄ της Κύπρου με τη βοήθεια των Ναϊτών και τον εξόρισε στην Αρμενία. Οι Ναΐτες υποψιάστηκαν τον Αμάλριχο για τις συλλήψεις και ανέθεσαν στον Σίμον την εξόντωση του. Ο Σίμον Μοντολίφ μαζί με έμπιστους από την Κλήρου, ενέδρευσαν στην πλατεία του χωριού Πεντάγεια και ντυμένοι ως ιπποκόμοι (σταβλίτες) απόπλισαν τους φρουρούς του Αντιβασιλιά.

Ο Σίμον Μοντολίφ αφού αποκεφάλισε σε μονομαχία τον Αμάλριχο, του αφαίρεσε το βασιλικό περιδέραιο. Οι σύντροφοί του απαίτησαν και το δαχτυλίδι και τότε ο Σίμον ντε Μοντολίφ έκοψε το δεξί χέρι του Αμάλριχου και το πήραν μαζί τους. Η μητέρα του Σίμον, Λάουρα Μοντολίφ, αναγνωρίζοντας τις υπηρεσίες που πρόσφεραν στον γιο της οι έμπιστοι από την Κλήρου, προίκισε επτά οικογένειες από αυτούς με το γνωστό κτήμα Λάουρα στην Κλήρου.

Από την πληροφορία αυτή βγαίνει αβίαστα το συμπέρασμα ότι το όνομα της αγροτικής περιοχής της Κλήρου, “Λάουρα”, προήλθε από το όνομα της Λάουρας Μοντολίφ.

Ο πληθυσμός:

Η ευρύτερη περιοχή της Κλήρου στην αρχαιότητα ήταν προέκταση του βασιλείου της Ταμασσού. Οι διάσπαρτοι κάτοικοι της περιοχής που ασχολούνταν με το κυνήγι, τη γεωργία τη κτηνοτροφία και την εξόρυξη και επεξεργασία ορυκτών, κατοικούσαν σε μικρούς οικογενειακούς οικισμούς. Οι οικισμοί αυτοί διαφοροποιούνταν με την πάροδο του χρόνου

ανάλογα με τις συνθήκες κάθε εποχής. Τη Ρωμαϊκή εποχή αναπτύχθηκε περισσότερο η εκμετάλλευση των ορυκτών, τη βυζαντινή περίοδο κάποιοι οικισμοί απόκτησαν μικρή εκκλησία, όπως του Αγίου Μάμα, της Αγίας Μαρίνας, του Λάγνη, της Κλήρου κ.λ.π. Επί Τουρκοκρατίας μερικοί οικισμοί απόκτησαν και μουσουλμάνους κατοίκους.

Κατά τη διάρκεια της Φραγγοκρατίας και της Τουρκοκρατίας πρέπει να υπήρχαν πάνω από 10 μικροί οικισμοί με μερικές οικογένειες ο καθένας όπως το Απλίκι, ο Λάγνης, ο Σιρφούκος, ο Κουλουπάς κ.ά. Όταν ξέσπασε στην Κύπρο η επιδημία της χολέρας μετά το 1850 πολλοί κάτοικοι πέθαναν. Όσοι επέζησαν από τη χολέρα εγκατέλειψαν τα σπίτια τους και εγκαταστάθηκαν στην Κλήρου, στη Μαλούντα, στο Αρεδιού και αλλού. Στο Αρεδιού κατέφυγαν κυρίως οι μουσουλμάνοι. Οι μικροί αυτοί οικισμοί ερημώθηκαν.

Την περίοδο αυτή η Κλήρου λόγω της πλεονεκτικής της θέσης έγινε το κέντρο της περιοχής και σταθμός των διερχομένων όσων ταξίδευαν με τα ζώα και τις άμαξες, από την Πιτσιλιά στη Λευκωσία και αντίστροφα. Τότε λειτουργούσαν στη Κλήρου δύο χάνια (πανδοχεία). Το χάνι του Χατζηβασίλη και το χάνι του Μακρύγιωρκη. Εδώ κατέλυαν οι διερχόμενοι αγωγιάτες για να ξεκουραστούν, να φάνε ή να διανυκτερεύσουν εκείνοι και τα ζώα τους. Παράλληλα με αυτή τη δραστηριότητα οι κάτοικοι της Κλήρου εκμεταλλεύτηκαν τα επιφανειακά και τα υπόγεια νερά έτσι που αυξήθηκε η γεωργική αλλά και η κτηνοτροφική παραγωγή. Οι συγκυρίες αυτές βοήθησαν στην προσέλκυση κατοίκων από τη γύρω περιοχή και όχι μόνο, με αποτέλεσμα την αλματώδη αύξηση του πληθυσμού όπως φαίνεται στον πιο κάτω πίνακα.

Χρονολογία	Πληθυσμός	Αύξηση
1881	362	-
1891	437	75
1901	472	35
1911	517	45
1921	634	117
1931	671	37
1946	879	208
1960	1008	129
1973	1134	126
1976	1306	172
1982	1426	120
1992	1455	29
2001	1551	56
2011	1847	296

Η παιδεία και η εκπαίδευση κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας ήταν ανύπαρκτη. Πολύ λίγοι κάτοικοι μάθαιναν ανάγνωση, γραφή και ιστορία από τους ιερείς του χωριού. Μερικοί

φοίτησαν στην Κοινοτική Χατζηθεοδούλειο Σχολή που ιδρύθηκε το 1863 στο χωριό Πέρα όπου πήγαιναν από την Κλήρου με τα πόδια. Συστηματική παιδεία άρχισε στο χωριό το 1884 όταν ιδρύθηκε το πρώτο Δημοτικό Σχολείο Κλήρου. Τη σχολική χρονιά 1898-1899 φοιτούσαν 59 μαθητές 38 από την Κλήρου, 11 από το Καλό Χωριό και 10 από τη Μαλούντα.

Η Εκκλησία του χωριού:

Η συνεχής αύξηση του πληθυσμού οδήγησε τους κατοίκους στη σκέψη να κτίσουν καινούργια εκκλησία με μεγαλύτερη χωρητικότητα ώστε να εκκλησιάζονται περισσότεροι πιστοί. Πράγματι σύμφωνα με τα κατάστιχα της εκκλησίας τη χρονιά που η διοίκηση της Κύπρου πέρασε από τους Τούρκους στους Άγγλους το 1878 έγινε η θεμελίωση της εκκλησίας δίπλα από την παλιά. Οι εργασίες διήρκησαν 16 περίπου χρόνια για να αποπερατωθεί το 1894. Στο δάπεδο τοποθετήθηκαν γυψομάρμαρα. Για εικονοστάσι χρησιμοποιήθηκε το τέμπλο της παλιάς εκκλησίας το οποίο συμπληρώθηκε με δύο κομμάτια τα οποία συμπλήρωσαν το τέμπλο δεξιά και αριστερά. Στο νοτιοδυτικό άκρο της εκκλησίας βρίσκεται το πανύψηλο καμπαναριό που αποτελεί πραγματικό έργο τέχνης.

Η θέση και το κλίμα:

Η Κλήρου είναι το μεγαλύτερο χωριό στα βορειοανατολικά μεσορείνια της οροσειράς του Τροόδους. Βρίσκεται στο κέντρο της Κύπρου σε απόσταση 25 περίπου χιλιομέτρων νοτιοδυτικά της Λευκωσίας. Έχει 35 μοίρες βόρειο γεωγραφικό πλάτος και 33 μοίρες και 10 λεπτά ανατολικό γεωγραφικό μήκος. Έχει μέσο υψόμετρο 450 περίπου μέτρα πάνω από το επίπεδο της θάλασσας.

Η κεντρική της θέση, το υψόμετρο και η θέση της βορειοανατολικά της οροσειράς του Τροόδους καθορίζουν το κλίμα της, με ζεστά και ξηρά καλοκαίρια και σχετικά ψυχρούς και βροχερούς χειμώνες με μέση ετήσια βροχόπτωση 25 εκατοστόμετρα. Όπως σε όλη την

Κύπρο έτσι και στην Κλήρου τα καιρικά φαινόμενα διαφέρουν από χρόνο σε χρόνο. Το καλοκαίρι η μέγιστη θερμοκρασία κατά τη διάρκεια της μέρας μπορεί να φθάσει τους 40 οC και το χειμώνα κατά τη διάρκεια της νύκτας να πέσει στους -2 οC. Η ετήσια βροχόπτωση μπορεί να κυμανθεί από 16 εκατοστόμετρα τα άνομβρα χρόνια μέχρι 50 εκατοστόμετρα τα πολύομβρα χρόνια. Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μείωση της ετήσιας βροχόπτωσης. Η χιονόπτωση δεν είναι σπάνια. Τουλάχιστο μια φορά το χρόνο θα δούμε να χιονίζει. Συχνά το χιόνι καλύπτει απ' άκρη σ' άκρη το χωριό μας. Σπανιότερα το χιόνι φθάνει το ύψος των πέντε και κάποτε μπορεί να ξεπεράσει το ύψος των δέκα εκατοστόμετρων.

Η γεωλογία και η μορφολογία της περιοχής:

Από γεωλογικής πλευράς ολόκληρη η διοικητική περιοχή της Κλήρου βρίσκεται σε πετρώματα που σχηματίστηκαν από τη στερεοποίηση της λάβας που προήλθε από υποθαλάσσια έκρηξη ηφαιστείου. Η λάβα που ήρθε σε επαφή με το νερό στερεοποιήθηκε γρήγορα σε σφαιρικούς σχηματισμούς που μοιάζουν με μαξιλάρια και λέγονται Πίλλουο Λάβες (Pillow Lavas). Είναι ηφαιστειογενή πετρώματα. Είναι το σκληρό πέτρωμα που βρίσκουμε κάτω από το χώμα και οι κάτοικοι της περιοχής μας το ονομάζουν καγιά.

Όλα σχεδόν τα εδάφη στην περιοχή μας είναι προσχωσιγενή. Έχουν σχηματιστεί από τις προσχώσεις των ποταμών και των αρκατζιών. Στις πεδινές περιοχές έχουν συνήθως μεγάλο πάχος, είναι καφέ ή καφέ-κόκκινου χρώματος και περικλείουν πολλές μεγάλες ή μικρές πέτρες. Εδώ βρίσκονται τα πασσιοχώραφα. Όσο ανηφορίζουμε στους λόφους και στις ορεινές περιοχές το πάχος των εδαφών μικραίνει, το χρώμα γίνεται καφέ-μαύρο και περικλείουν μικρές πέτρες. Οι γεωργοί μας χαρακτηρίζουν αυτό το χώμα φουρτούτζιν. Είναι τα φτανοχώραφα. Στα δάση και σε θαμνώδεις περιοχές είναι δυνατό να συναντήσουμε οργανικά ή χουμικά εδάφη με μαύρο-καστανό χρώμα, έχουν μικρό πάχος και σχηματίστηκαν από την σήψη φυτικών υπολειμμάτων, κυρίως φύλλων.

Τα μορφολογικά χαρακτηριστικά της περιοχής του χωριού μας είναι:

α) Τα όρη: Είναι τα ορεινά συγκροτήματα της Κορφής, της Λατζιερής και του Σιρφούκου.

β) Οι πολλοί λόφοι: Τους συναντούμε σε όλη τη διοικητική έκταση του χωριού.

γ) Οι μικρές πεδιάδες: Βρίσκονται ανάμεσα στους λόφους και στις κοιλάδες των ποταμών.

δ) Οι ποταμοί (ο Σερράχης, ο Κούτης, η Καμάρα, ο Μούλος και ο ποταμός των Καπάτων), τα αρκάτζια, οι χαράδρες και οι κοιλάδες.

Η χρήση της γης:

Σύμφωνα με τα μέλη της ομάδας του Sydney Cyprus Survey Project η περιοχή Ορεινής σφύζει από ζωή για τουλάχιστον 7,000 χρόνια. Σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα οι άνθρωποι της περιοχής καλλιεργούν δημητριακά και ελιές, βόσκουν τα ζώα τους, λατρεύουν τους θεούς τους, ασχολούνται με την εξόρυξη και επεξεργασία του χαλκού, πολεμούν με τη διάβρωση του εδάφους, ανταλλάσσουν τα προϊόντα τους, και μεγαλώνουν τα παιδιά τους. Η αγροτική ζωή ήταν σύνθετη, συχνά πολύ καλά οργανωμένη και πάντα μεταβαλλόμενη.

Οι κάτοικοι του χωριού μας μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα ήταν σχεδόν όλοι γεωργοί και κτηνοτρόφοι. Χρησιμοποίησαν τη μάνα γη για την επιβίωσή τους. Καλλιέργησαν όλη τη γη η οποία ήταν στη διάθεσή τους. Στις ορεινές και λοφώδεις εκτάσεις έσκαψαν το έδαφος έκτισαν δόμες και μετά από κοπιώδεις εργασίες καλλιέργησαν αμπέλια και αμυγδαλιές. Τα κρασιά της Κλήρου σύμφωνα με κάποιες πληροφορίες, την ενετική περίοδο έφθαναν μέχρι τη Βενετία.

Στις πεδινές εκτάσεις εφάρμοσαν δυο είδη καλλιεργειών τις ξηρικές και τις αρδευόμενες καλλιέργειες. Ξηρικές είναι οι καλλιέργειες στις οποίες η παραγωγή τους εξαρτάται αποκλειστικά από τις καιρικές συνθήκες οι οποίες θα επικρατήσουν κατά τη διάρκεια του χρόνου. Στα περισσότερα χωράφια του χωριού μας καλλιεργούσαν ξηρικές καλλιέργειες. Στις ορεινές και λοφώδεις εκτάσεις καλλιεργούσαν αμπέλια και στις παρυφές των

χωραφιών, στους όχτους και στις πλαγιές των αρκατζιών φύτευαν αμυγδαλιές και κάποτε συκιές.

Στις πεδινές εκτάσεις για καλύτερη παραγωγή εφάρμοσαν το σύστημα της αγρανάπαυσης και της εναλλαγής της καλλιέργειας. Τον ένα χρόνο όλα τα χωράφια που βρίσκονταν στα βόρεια του κύριου δρόμου του χωριού καλλιεργούσαν σιτηρά. Καλλιεργούσαν κυρίως σιτάρι και για τροφή των ζώων κριθάρι και σιφφωνάριν. Την επόμενη χρονιά σιτηρά καλλιεργούσαν στα χωράφια τα οποία βρίσκονταν νότια του κύριου δρόμου.

Μερικοί γεωργοί, ανάλογα με τα χωράφια που είχαν, τη χρονιά της αγρανάπαυσης, καλλιεργούσαν άνεδρα κουκιά, λουβάνα, φακή, φαβέττα, ρόβι ή καλοκαιρινά φυτά όπως λουβί, ρεβίθι, βαμβάκι, σησάμι, αρτισιά ή ποστάνια με καρπούζια και πεπόνια ανάμεικτα με βαμβάκι και σησάμι.

Στα φτανοχώραφα, τα οποία είχαν μικρή παραγωγή καλλιεργούσαν όσπρια και κτηνοτροφικά φυτά. Τα κυριότερα όσπρια ήταν τα κουκιά, η λουβάνα, η φακή, τα ρεβίθια και τα κτηνοτροφικά το ρόβι, ο βίκος, η φαβέττα και το σιφφωνάριν. Επίσης ήταν δυνατό να καλλιεργηθούν αμυγδαλιές, ροδιές, συκιές και ελιές.

Ιστορικές Αναφορές

Τζιόρτζ Τζέφρη, Αρχιτέκτονας Αγγλικής κυβέρνησης που υπηρέτησε στην Κύπρο.

"...Κλήρου. Ένα μεγάλο χωρίο απ' όπου ένας καλός χωμάτινος δρόμος οδηγεί στο μοναστήρι του Λάγνη (ένα απλό σκεπαστό κτίριο) και ο οποίος συνεχίζει δια μέσου μιας απολαυστικής κοιλάδας για να καταλήξει στο μοναστήρι του Μαχαιρά. Όλες οι εκκλησίες και τα παρεκκλήσια του χωριού και φαίνεται ότι υπήρχαν αρκετά, έχουν εξαφανιστεί και έχουν δώσει την θέση τους σε ένα μονοθολικό κτίριο. Μέσα σε αυτή την εκκλησία, που είναι αφιερωμένη στην Παναγία την Ευαγγελίστρια έχουν μαζευτεί εικόνες από παλαιότερα παρεκκλήσια, και έχει δημιουργηθεί μια περίεργη συλλογή, από περίπου

ερειπωμένα δείγματα Βυζαντινής ζωγραφικής όλων των περιόδων. Το εικονοστάσι επίσης της εκκλησίας έχει κατασκευαστεί από τρία διαφορετικά τμήματα, αρχαία σκαλιστά και επιχρυσωμένα και διαθέτει άφθονα και περίτεχνα χειροποίητα σκαλιστά και αξίζει να το περιεργαστεί κάποιος. ένα μάλιστα από τα τμήματα του εικονοστασίου χρονολογείτε από το 1741 ..."

Ρούπερτ Γκάνης, Ιστορικός Αγγλικής Κυβέρνησης

"... Ο μεγάλος αριθμός των αρχαίων τάφων που έχουν βρεθεί πέριξ του χωριού μαρτυρεί ότι η περιοχή πρέπει να κατοικείτο από τα πολύ παλιά χρόνια. Η μεγάλη σύγχρονη εκκλησία της Παναγίας, βρίσκεται στο κέντρο του χωριού , ενώ σημάδια του δαπέδου της προηγούμενης εκκλησίας που βρισκόταν στον ίδιο χώρο είναι εμφανή στο βόριο μέρος του νέου κτίσματος. Το κεντρικό μέρος του εικονοστασίου της εκκλησίας προέρχεται από αυτό ακριβώς το προηγούμενο εκκλησιαστικό κτίσμα και χρονολογείται από το 1748. Από το ίδιο παλαιό κτίριο προέρχεται και μια εικόνα της παναγίας που χρονολογείται από τις αρχές του 1700. Η εικόνα της αποκάλυψης καλύπτεται από ένα λεπτό στρώμα ασημιού και είναι μια θαυματουργή-βροχοποιός εικόνα.

Περίπου ένα μίλι έξω από το χωριό βρίσκεται το μικρό μοναστήρι της Παναγίας του Λάγνη, ένα μικρό αρχαίο και σκεπαστό οικοδόμημα το οποίο περιτριγυρίζεται από μοναστικά ερείπια. Το εσωτερικό του μοναστηρίου δεν περιέχει τίποτα το ενδιαφέρον. Οι χωρικοί αναφέρουν την εξής ιστορία που σχετίζεται με το μοναστήρι. "Πριν από πολλά χρόνια Τούρκοι ήρθαν από το διπλανό χωριό το Αρεδιού, στα μέσα του Ιουλίου, την πιο ζεστή περίοδο του χρόνου, και έκλεψαν τις δοκούς από την οροφή της εκκλησίας. Πριν καλά φύγουν από το μοναστήρι, οργισμένη η Παναγία από την πράξη τους, έστειλε χαλάζι τόσο μεγάλο που σκότωσε αμέσως τα ζώα που μετέφεραν τα ξύλα"..."